

Landbrukssak GBNR 131/6 Fønnes - Austrheim - Klage på vedtak om bygging av landbruksveg

Sak: 21/2988 - 21/63214

Vi klager med dette på vedtak gjort i sak om landbruksvei på GBNR 131-6, Fønnes i Austrheim Kommune.

Grunnlaget for klagen er fem-delt:

1. Feil lovanvendelse
2. Vedtaket er ikke i tråd med Austrheim Kommune sin reguleringsplan for området
3. Valgt veitrase er lagt slik at den maksimerer ulempene for naboer
4. Veiens dimensjoneringskriterier og utforming står ikke i forhold til de behov veien er ment å tjene
5. Store deler av veien ble bygget før vedtaket var godkjent bygget og møter ikke kravene i vedtaket

1. Feil lovanvendelse

Veien er definert som en landbruksvei med det formål å tjene som tilkomst til en foringsstasjon (90%). I tillegg er veien omsøkt som tilkomst til en ikke eksisterende nausttomt for søker (10%).

Landbrukskontoret vurderer landbruksinteressene er så store at veien kan godkjennes som en landbruksvei ut fra landbruksvegforskriften selv om den og gir tilkomst til naust/nausttomt. Det presiseres altså i vedtaket «tilkomst til naust/nausttomt» ikke flere.

Vedtaket løser imidlertid ut et naustområde med 4 naust som i dag har sin tilkomst på annen måte. 2 av disse eies av nær familie til søker. Det er tilkomst til disse naustene og tomtene vi har grunn til å tro representerer hovedintensjonen med veien.

Eier av disse tomtene har under ed i Bergen Tingrett informert retten om at han har til hensikt å drive næring på sine naust-tomter. Dette vil øke miljøbelastningen på naboene i ett allerede konfliktfylt område. Det at eieren i behandlingsprosessen gir uttrykk for å ha ombestemt seg på dette punktet, viser bare at det kan han gjøre igjen, litt frem i tid.

I og med at veien legger til rette for tilkomst til nausttomtene og med det ny næring, skal plan- og bygningsloven legges til grunn for behandlingen.

2. Vedtaket er ikke i tråd med Austrheim Kommune sin reguleringsplan for området

I reguleringsplanen for ytre Fønnesvågen ble området mellom den konfliktfylte næringsvirksomheten (regelmessig verftsarbeider på skip medfører miljøbelastning i form av støy, støv og ulovlige utslipp til sjø) definert som en buffersone som skulle beskytte boligområdene rundt. Statsforvalteren er kjent med dette gjennom tidligere møter mellom partene i konflikten. Austrheim

Kommune har imidlertid ikke evnet å introdusere avbøtende tiltak som kunne dempe konfliktnivået.

Vedtaket slår imidlertid fast at «*Arealbruken i området, både noverande og framtidig vert styrt av Austrheim kommune sine vedtekne arealplanar og er difor ikkje ei vurdering i denne saka*».

Ved å unngå å inkludere buffersonens intensjon slik den ble presentert- og fremkommer i gjeldene reguleringsplan, har behandlende myndighet utelatt det viktigste enkelt-elementet i sine vurderinger av saken.

Dersom Austrheim Kommune har foretatt endringer i reguleringsplanens intensjon etter godkjenning, og uten å involvere berørte parter, er det i seg selv en oppsiktsvekkende observasjon som må forfølges som del av klagebehandlingen.

3. Valgt veitrase er lagt slik at den maksimerer ulempene for naboer

65-70 meter av veien ble bygget før vedtak var gjort. Denne delen av veien ligger kloss i nabogrensen og er klart med brudd med vedtakets krav til min 4 meters avstand til grense (det er ikke gjort avtale).

Resten av veien går over en stor haug rett foran ett av bolighusene. Den høye traseen som er valgt eksponerer veien maksimalt i omgivelsene og vil føre til enda mer miljøeksponering i form av støy, støv og innsikt for naboene.

En trase på sørsiden av haugen ville vært langt mer dempet og forsvarlig.

Argumentet om at haugen skal representere et nødvendig tipp-punkt for tilkjørte jordmasser oppleves i beste fall som tendensiøs.

4. Veiens dimensjoneringskriterier og utforming står ikke i forhold til de behov veien er ment å tjene

Veien ble først omsøkt som en klasse 8 vei. Etter at den ulovlige delen av veien var ferdig bygget før vedtak ble søknaden endret til klasse 7. Veien er nå bygget til en enda høyere standard (og tilsvarende mer ødeleggende for vernesonen).

Det er grunn til å tro at veien slik den er bygget åpenbart tilrettelegger for annen næring enn å fore noen få villsauer.

5. Store deler av veien ble bygget ulovlig før vedtaket var godkjent og møter ikke kravene i vedtaket

Tiltakshaver fjernet all beskyttende vegetasjon og sprengte ut masser for veitraseen før vedtaket var gjort. Etter vedtaket, og før ankebehandlingen har startet, er resten av vegetasjonen fjernet. Det er gjort irreversible skader på den vernesonen som under reguleringsarbeidet i 2016 ble formidlet som garantist for beskyttelse av boligområdet mot ytterligere miljøeksponering.

Ny innmark med gress vil ikke gi nødvendig beskyttelse på nivå med skogen som nå er fjernet.

Vi har gjennom hele behandlingsprosessen sendt våre merknader og innsigelser.

Ikke på noe tidspunkt har vi blitt kontaktet av saksbehandlerne for å drøfte eventuelle løsninger, trasé valg eller forsøk på å høre ut de som skal leve med konsekvensene av vedtaket.

Våre merknader har vært detaljerte og etterprøvbare og belyser en helhetlig problemstilling som går langt utover spørsmålet om landbruksvei eller ikke.

Felles Landbrukskontor har selv dokumentert i sitt vedtak at de ikke engang har gjort et forsøk på å vurdere helheten i sakskomplekset og i den sammenheng bare forholdt seg til deler av problemstillingen veien representerer.

For å sikre en forsvarlig klagebehandling anmoder vi derfor om at alle våre merknader inkluderes i vurderingsgrunnlaget.

Vår bekymring har ikke primært vært knyttet til landbruksvei til en foringsstasjon, men det faktum at slik den ble bygget (før- og etter vedtak) er dimensjonert på en måte som har ødelagt hele vernesonen.

Uten 40 års erfaring med et forvaltningsregime uten respekt for naboene ville ikke veien eller området denne veien løser ut representert en reell bekymring for eskalering av konfliktnivået.

Prosessen vi har belyst i klagen representerer ulovlig veibygging og rasering av vernesonen før vedtak er gjort, og beskriver i seg selv på en forbilledlig måte grunnlaget for våre bekymringer for fremtiden.

Vi anbefaler sterkt at en som en del av klagebehandlingen tar en befaring på stedet og vurderer om veien og vernesonen slik den nå fremstår kan forsvares juridisk i form av rett lovanvendelse og opp mot intensjonen i- og konsekvensene av vedtaket.

Saksbehandlerne kan da, sammen med Austrheim Kommune, også gå opp de brudd på vedtaket som allerede er gjort ved at veien ligger kloss i nabogrensen (uten avtale) og ta stilling til hvordan dette skal sanksjoneres.

Mvh

Ronny Larsen

Fønnes 84